

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Barevná dramaturgie hraného filmu
Autor/ka práce: Lizaveta Chakanava
Studijní program: Filmové, televizní a fotografické umění
Typ studijního programu: bakalářský

Vymezení cíle a jeho naplnění: A

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce): A

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi: B

Logická stavba a členění práce: A

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu: A

Práce s informačními zdroji: A

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň: B

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Barevná dramaturgie hraného filmu je velmi poctivě vypracovaná teoretická bakalářská práce. Je vidět, že se studentka tématem důkladně zabývala, že při svém studiu opravdu šla do široka. Při tom se jako málokterý student katedře režie držela striktně akademického přístupu ke zvolenému tématu, takže je její práce plná odkazů na odbornou literaturu a každé tvrzení je podloženo parafrází či citací s přesně uvedeným zdrojem.

Práce je rozdělená do třech kapitol. V prvním nás autorka seznamuje se základními pojmy a terminologií, a s fyzikálními a fyziologickými zákonitostmi barev. Ve druhé kapitole se věnuje vnímání a teorií barev v západní civilizaci, zvláště v umění. A ve třetí kapitole se věnuje historii používání barvy ve filmu a následně na příkladu vybraného filmu detailně analyzuje „jak barva pomáhá rozvíjet dějovou linku, představuje prostředí a postavy ...“ (str. 39)

Ačkoliv akademický přístup vyžaduje definování terminologie a obsahu teoretického výzkumu, první dvě kapitoly trpí příliš širokým záběrem, k čemu se autorka na závěr textu sama přiznává. Potenciálnímu čtenáři neulehčuje vyznat se v základních fyzikálních a estetických parametrech barvy. Namísto toho, aby svými slovy ujasnila základní pojmy, věnuje se přesnosti definicí, a historickém vývoji problematiky.

Práce je nejzajímavější když uvádí konkrétní příklady z filmů. To se neděje jen v závěrečné kapitole, ale v průběhu celé práce. A tam je vidět, že prozkoumaná teorie jí opravdu dala do rukou nástroje, aby nově a jinak vnímala filmy. Bylo by vhodné, aby i u těchto příkladů existovala obrazová reference, tak, jak je bohatě podána v poslední kapitole.

Závěrečná kapitola je mistrovská analýza použití barvy ve filmu Podezřelá (2022) korejského režiséra Park Chan Wooka. Zde analyzuje spojitost barvy s postavami, vývoj sblížení postav přes prosakování různých barev do sebe. Ve velkém přesahuje obvykle analyzování jak je která barva spojená s jakou postavou a lokací, a detailně popisuje jak vývoj barevnosti v tomto filmu přispívá chápání nejen struktury příběhu, ale i samotné podstaty filmu. Podobně jako hudba, barva pomáhá vnímat nevyřčené. Slovy autorky: „V příběhu, jako je tento, kde nejmenší detaily pomáhají divákovi rozklíčovat poutavý příběh, může barva jako jeden z hlavních vizuálních nástrojů pomoci vyprávění tak, jak to akce ani dialogy nikdy nedokážou.“ (str. 39).

Autorce bych jen vytkla používání někdy až nesrozumitelných vět, které sice tomu kdo pozorně četl první a druhou kapitolu vlastně dávají smysl, ale opravdu zatěžují pochopení jinak velmi zajímavých postřehu, např. „Po osamělých zelených analogických nocích následují krásná triadická schémata jejich setkání.“ (str. 33)

Také bych doporučila přidat na konci seznam filmů, o kterých se autorka v průběhu textu zmiňuje. Navzdory těmito malým nedostatkům je to pozoruhodná práce, která obsahuje kromě rozsáhlého teoretického základu i původní analýzu poměrně nového filmu. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku A.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

V práci jste se věnovala analýze působení barvy na diváka. Můžete nám říct, čím vším, jakými nástroji filmový tvůrce vytváří a ovlivňuje barevnost ve filmu?

Doporučení práce k obhajobě:	ANO
Navrhovaná klasifikace:	A
Datum vypracování posudku:	08.09:2023

Mgr. Jasmina Blažević
Jméno oponenta práce

08.09. 2023
(datum a podpis)